

81. Frejdig kan du stande.

E. Horneman.

Tempo di marcia.

1. Frejdig kan du stande, stolt, med oprejst Pande, tro dit Kald du røgted, ej af Skræk du flygted;
 kun for O-vermagten gik du bort fra Vagten, men du gikkun nø-dig, ken der jeg vor Jens. Ja,
 bort du gik, men kun, da man det hød; du gik, mens vor hver Tysker Hævn og Død.
 Stolt, med oprejst Pande, frej-dig kan du stande, du hargjort din Pligt, du tapre Landsoldat!

2. Jens er aldrig bange,
 men der var for mange;
 heller bort at trække
 eud Gevær at strække;
 slaas han saa, vi kunde
 nylig ved Mysunde,
 og ved Bustrup lærte han af os Respekt;
 vor Jens han nok fra Dannevirke drog,
 men han tog med uplettet Dannebrog.
 Stolt, med oprejst Pande,

o. s. v.

3. Over Mark og Hede
 drog du bort i Vrede;
 Tysken fulgte efter,
 men det gav dig Kræfter,
 for ved Biiskov vendte
 du omkring og sendte
 ham med Bajonetten Hilsen, der var brav,
 du løb ej bort for ham, nej, fast du stod,
 og kækt du gav din sidste Draabe Blod.
 Stolt, med oprejst Pande,

o. s. v.

4. Hvad vi saa skal friste,
 hvad vi end skal miste,
 altid Danmarks Ære
 vil dit Løsen være;
 Prøjsærønnen strækker
 alt sin Klo, men skrækker
 ej vort Dannebrog, nej, det vajer frit;
 det Blod, der flød, vil Tysken faa betalt;
 vor Jens slaar til, og er hans Timer talt,
 da med oprejst Pande
 frejdig vil han stande
 til det sidste som den tapre Landsoldat.

W. R.